

ger, rationaliseringer og beskæringer af den offentlige sektor.

Regeringen med embedsmandsapparatet i ryggen vil med den foreliggende skattereform forsøge det umulige: Man vil beskatte danskerne og gennem beskattningen skabe vækst og velfærdsfremgang. Det er umuligt.

Visse enkeltelementer i lovforslagene indeholder dog gode ideer, men desværre betyder helheden, at de positive elementer undergraves og i værste fald gøres decideret negative. I forbindelse med omlægningen af skatteskalarene for personlig indkomst er det glædeligt, at regeringen har indset nødvendigheden af at nedsætte skatterne. I en situation med voksende behov for international handel kædet sammen med den øgede internationale mobilitet for såvel arbejdskraft, varer, serviceydelser som kapital og ikke mindst med Danmarks forhold set i EF-sammenhæng er det en tvungne nødvendighed at se på blandt andet skatteforholdene.

Fremskridtspartiet har i adskillige år plæderet for lavere skatter. Regeringens lovforslag er udarbejdet med baggrund i den særlige danske skattetradition, hvor skattelettelser reelt kun består af skatteomlægninger.

Fremskridtspartiet ønsker derimod, at skattelettelser skal udformes med et særligt strategisk sigte, der både tager højde for den nuværende ledighedsudvikling og de langsigtede muligheder for at påvirke danskernes adfærdsmønster, der i dag er forvredet af det høje skattniveau. Mindretallet vil derfor foreslå, at skattelettelserne i stedet sammensættes på en sådan måde, at de tilgodeser en række kortsigtede såvel som langsigtede målsætninger.

Ved reelle og markante lettelser i beskattningen vil virksomhedernes behov for at gøre brug af frynsegoder og lønaccessioner blive mindre

og vil derfor blive erstattet af almindelig lønindkomst. Dermed øges også beskattningsgrundlaget.

Det foreliggende samlede lovkompleks om en skattereform medfører desværre ikke markante og reelle lettelser for privatøkonomien, og derfor har regeringen set muligheden for at øge beskattningen på dette punkt.

Lovforslagets gennemførelse betyder i øvrigt, at ansatte med behov for at varetage en del af det med jobbet forbundne arbejde fra en telefon placeret i hjemmet selv vil skulle påtage sig betalingen. Det betyder med andre ord, at arbejdsindsatsen for de enkelte firmaer bliver begrænset, og dermed falder den samlede aktivitet og effektivitet.

Fremskridtspartiet mener, at dette lovforslag vil medføre, at der bliver et voksende antal firmabiler. Nedenstående eksempel viser klart, at det for ansatte vil være en stor fordel med firmabiler:

Hvis den ansatte får virksomheden til at købe en bil til 150.000 kr. og derefter stiller den til rådighed for medarbejderen, vil beskattningen og driften af dette frynsegode ikke overstige udgifterne til offentlig transport for en dansk gennemsnitsfamilie. Og det er vel at mærke inklusive benzin, forsikring, afskrivning etc.

Endvidere betyder lovforslagets gennemførelse, at sælgere og handelsrejsende bliver ramt urimelig hårdt.

Fremskridtspartiet kan derfor ikke støtte lovforslaget, der medfører en stigning i skattegrundlaget samt en forøgelse af skatteprocenten. (I hvert fald budgetteret).

I forbindelse med, at Ligningsrådet reelt gives lovgivningsmagt på området, foreslår Fremskridtspartiet, at Ligningsrådet tager aspektet med ministerbiler som frynsegode op og udstikker retningslinier herfor.

Hjortnæs (S) Klaus Hækkerup (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Peder Sass (S)

Henning Nielsen (S) Bjarne Laustsen (S) Jes Lunde (SF) Jens Thoft (SF)

Bente Juncker (CD) Aagaard (KF) fmd. Kirkegaard (KF) Peter Brixtofte (V) nfmd.

Svend Heiselberg (V) Svend Aage Jensby (V) Ole Donner (FP) Elisabeth Arnold (RV)

Glønborg (KRF)